

stemte de fem nordiske lande samt bl. a. Storbritannien og USA. For at fjerne risikoen for en misfortolkning af Danmarks afstemning med hensyn til sanktioner afgav delegationen stemmeforklaring i udvalget, hvori man fremhævede Danmark som medforlagsstiller til spørgsmålets optagelse på dagsordenen og understregede dansk opinions stærke afstandtagen fra apartheidpolitikken, samtidig med at man redegjorde for sine betænkeligheder med hensyn til sanktionspolitikens hensigtsmæssighed.

Det *asiatiske* forslag vedtoges derefter med 93 stemmer for. Portugal stemte imod.

Der var dog delafstemning om to af forslagens paragraffer vedrørende henholdsvis opfordringen til at overveje skridt, som måtte kunne medvirke til apartheidpolitikens opgivelse, og erklæringen om, at fortsættelsen af denne politik udsætter den internationale fred og sikkerhed for fare.

Den danske delegation undlod at stemme om disse paragraffer i udvalget.

I plenarforsamlingen stemtes den 13. april 1961 først om den paragraf i det afrikanske forslag, der omhandlede iværksættelse af sanktioner. Paragraffen blev ikke vedtaget, idet bl. a. alle nordiske lande stemte imod. Blandt de 42 lande, der stemte for specifikke sanktioner, fandtes ingen amerikanske eller vesteuropæiske. Den afroasiatiske gruppe var stærkt splittet, og kun østlandene stod som enige i blok for sanktionspolitikken.

Det afrikanske forslag i sin helhed kom, efter sanktionsparagraffens forkastelse, slet ikke til afstemning.

Derefter stemtes om det asiatiske forslags førmtalte paragraffer, hvorom der havde været delafstemning i udvalget, og som man ud fra lignende betragtninger som dem, der gjorde sig gældende over for det afrikanske forslag, kunne nære nogen betænkelighed ved. Delegationen stemte denne gang for begge disse paragraffer. Det samme gjorde bl. a. Norge og USA, medens Finland, Island og Sverige undlod at stemme i lighed med, hvad tilfældet havde været i udvalget.

Den asiatiske resolution som helhed vedtoges derefter med 95 stemmer. Imod stemte Portugal.

9. Forbindelserne mellem europæiske stater med forskelligt politisk og socialt system.

(Dagsordenens punkt 75).

Formanden for det særlige politiske udvalg meddelte den 21. april 1961 udvalget, at den rumænske forlagsstiller i betragtning af den knappe tid, som var til rådighed dertil, ikke ville insistere på behandlingen af ovennævnte punkt på dagsordenen. Udvalget afgav derfor ingen indstilling til plenarforsamlingen om dette punkt.

10. Støtteappell vedrørende nye staters bestræbelser for uafhængighed.

(Dagsordenens punkt 77).

Det specielle politiske udvalg, der havde afgivet en beretning til plenarforsamlingen om dette emne, nåede ikke at viderebehandle spørgsmålet på den genoptagne samling. Da forlagsstilleren, Tjcekoslovakiet, ikke ønskede at presse den under samlingens 1. del indledte, kortvarige drøftelse igennem, blev sagen henlagt.

11. Tibetspørgsmålet.

(Dagsordenens punkt 78).

Tibetspørgsmålet, der var optaget på dagsordenen efter anmodning af Malaya og Thailand, men som ikke nåede at blive behandlet under 1. delsamling, kom heller ikke til realitetsbehandling på den genoptagne samling.

Malaya, Irland og Thailand fremlagde den 10. april i plenarforsamlingen et resolutionsudkast, hvori der appelleres til medlemsstaterne om at gøre deres bedste for at gennemføre, at principperne i FN-pagten og i erklæringen om menneskerettighederne iagttages i Tibet.

På forsamlingens sidste dag, den 21. april, udtrykte Malaya og Thailands delegerede beklagelse over, at der ikke havde været tilstrækkelig tid til at drøfte spørgsmålet på samlingen.

12. Truslen mod verdensfreden som følge af aggressive handlinger fra USA's side imod USSR.

(Dagsordenens punkt 80).

Spørgsmålet, der var opstået ved amerikanske flyvninger over Sovjetunionens luftområde, fik ikke afslutning i realiteten under 1. delsamling, jfr. beretning til folketinget om 15. plenarforsamlings 1. del, sp. 318.